

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 445.

111te Møde.

Torsdagen den 27de Juni.

(Fortf.)

Jespersen (fortsat): Jeg har flere Gange seet i Aviserne, at en Oberstlieutenant er bleven forfremmet til Oberst, og det troer jeg, er det Afgjørende; jeg har seet, at Andre have faaet Ancienniteten, have faaet Character af Oberst, det er altsammen Noget, som dog ikke har nogen væsentlig Betydning med Hensyn til deres virkelige Stilling. Jeg skulde ikke have noget imod, hvis disse Andragender virkelig ere grundede, og hvis i alt Fald det, som har en meer end almindelig Retning findes at have nogen sand Rod i sig, at da den forordnede Lov om Bartpenge og om de Personer, som staae paa Bartpenge, som antages at ville udfomme, tillige maatte gjøres gjældende for de Personer, der allerede i længere Tid have staaet i den Stilling. Det troer jeg er den eneste Vej, vi kunne gaae, thi, som sagt, jeg kan ikke stemme for, at Thinget her tager en enkelt Mand's Klage, uden at kjende mere til den, end det vi have hørt, uden at undersøge nærmere end vi her have gjort, om der er Grund eller ikke til, at sige til Ministeriet: Tag Ods af den Klage, thi, hvad deri er anført, er sandt og rigtigt.

Fscherning: Jeg rejser mig, for at understøtte det Andragende, der er gjort af Udvalget, idet jeg nemlig forudsætter, at det ikke har gjort den fleeste Indstilling uden en alvorlig Prøvelse af Sagen, ligesom det ogsaa forekommer mig, at i det, som allerede ligger for, er der ikke saa Lidet, der tyder hen paa, at her handles om mere end enkelt Mand's Klage; men jeg vil gaae meget videre, idet jeg vil sige, at Thinget maa være fattet paa, at kunde tage mod en Mængde enkelte Klager, og vide at dele dem rigtigt mellem, ved enten at lade

dem ligge begravede, fordi de ere Intet værd eller sende dem simpelthen med Adresse derhen, hvor de egentligt skulle, eller ogsaa sende dem, saaledes som her er Tilfældet, ledsagede med en særlig anbefaling. Det er Noget, som meer overalt, og som vil være en aldeles nødvendig Følge af Thingets hele Stilling. Det er eet af de Kontrolmidler, som Thinget har at udøve mod Regjeringen, og dersom vi ikke paa en fornuftig Maade gjøre Brug deraf, saa vil enkelt Mand vinde overordentligt Lidet ved denne folkelige Institution (Hør D. Efter disse enkelte og mere almindelige Bemærkninger, skal jeg henlede Thingets Opmærksomhed paa denne Sag, siden jeg seer, at den ærede Krigsminister, som vilde kunne give de bedste Oplysninger, ikke er tilstede (Hør D.). Hvad der er bleven sagt af den ærede Drosfører om Oberster og Oberstlieutenanters gjensidige Stilling i Armeen, er fuldkommen rigtigt. Det er et af de Feilgreb, som er begaaet ved den nye Plan; men det er engang saaledes, at der virkelig ingen anden Forsjæl er mellem en Oberst og en Oberstlieutenant end den Tilfældighed, at han er enten i den halve øverste Deel af en Klasse, eller i den halve nederste. Det berøer aldeles ikke paa den specielle Udnævnelse — Udnævnelsen i denne Henseende betyder ikke andet end en Tilkjendegivelse af, at nu har man lagt Mærke til, at den og den Mand ved Afgang eller lignende Omstændigheder er kommen til at høre under den halve ældste Deel af Classen, istedetfor i den halve yngste. Saaledes er Forholdet. En Mand er virkelig Oberst, det vil sige, er berettiget til at faa sine 2400 Rbd., naar de tilfældige Omstændigheder bringe ham i den halve ældste Deel af Oberstclassen. Saaledes er det i Almindelighed, skjøndt der findes særegne Bestemmelser ved de særegne Corps; men i Almindelighed er det saa, at en Oberstlieutenant, om han saa bliver saa gammel som Methusalem, saa-